

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5146/2021
29.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вулетић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Привредног суда у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр1 134/20 од 04.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр1 134/20 од 04.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр1 134/20 од 04.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Прр1 770/2019 од 15.06.2020. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. У другом ставу изреке, тужена је обавезана да тужиоцу, на име накнаде имовинске штете по основу повреде права на суђење у разумном року, исплати: на име главног дуга, износ од 78.624,07 динара и, на име камате на главни дуг до дана 11.05.2009. године, износ од 202.405,59 динара. У трећем ставу изреке, тужбени захтев у преосталом делу - за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 78.624,07 динара и износ од 202.405,59 динара од 11.05.2009. године до исплате, као и за исплату законске затезне камате на исплаћено потраживање у износу од 11.350,70 динара за период од 11.05.2009.године до 30.08.2019.године је одбијен. У четвртном ставу изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 23.400,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до дана исплате.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гжрр1 134/20 од 04.06.2021. године, у првом ставу изреке, одбијене су жалбе странака и првостепена пресуда је потврђена. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава жалбе. У трећем ставу изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова састава жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиоца за исплату законске затезне камате на потраживања из стечајног поступка од дана отварања стечајног поступка одлучено је правилном применом одредбе члана 85. Закона о стечају, па примена материјалног права не одступа од правних ставова Врховног касационог суда изражених у одлукама са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Тужилац уз ревизију није доставио другачије правноснажне или ревизијске судске одлуке које би указивале на другачији закључак. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужиоца не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиоца. Из наведеног разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року поднета је дана 16.04.2019. године, а вредност предмета спора је 292.381,00 динара.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2). Под главним захтевом у смислу наведеног члана, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија тужиоца изјављена је против другостепене одлуке у делу којим је одлучено о камати на главни дуг. Одлука о затезној камати је одлука о споредном потраживању и сходно члану 28. став 2. ЗПП не узима се у обзир приликом одређивања вредности предмета спора меродавне за дозвољеност ревизије, па у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром на то да је изјављена против одлуке

о камати када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић